

SCHIFFER ÉS TÁRSAI ÜGYVÉDI IRODA

1027 Budapest Margit krt. 59-61. sz. 12. telefonsz.: 225-73-40, tel/fax: 7-73-89-98

Dr. Schiffer András ügyvéd
Dr. Bólyai János ügyvéd
Dr. Szikinger István ügyvéd
Dr. Tura Péter ügyvéd

Fővárosi Ítéltábla

FB. 26.P.24.964/2005/11.

tárgy: fellebbezés

Tisztelt Fővárosi Ítéltábla!

Alulírott Energia Klub (1053 Budapest, Szerb u. 17-19.) felperes, kívüljegyzett jogi képviselőnk útján,

FELLEBBEZÉST

terjesztünk elő az elsőfokon eljáró Fővárosi Bíróság fenti számon hozott ítéletével szemben és kérjük a T. Ítéltáblát, hogy a Pp. 253. (2) bek. alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva, kereseti kérelmünknek helyt adni szíveskedjék.

A fellebbezés tárgyaláson történő elbírálását kérjük!

Az elsőfokú ítélet eljárási és anyagi jogi szempontból egyaránt megalapozatlan.

1. Az ítéleti indokolás 4. oldala eljárásjogi szempontból tartja aggályosnak a keresetet és a 4-5. oldalon található indokok egyaránt a kereseti kérelem határozatlansága [Pp. 121. § (1) bek. e)] irányába mutatnak.
Az indokolás szövege ugyanakkor – a 4. oldal harmadik bekezdésében – kifejezetten elismeri, hogy a kereseti kérelem megfelel a Pp. 121. § (1) bek. e) pontjában foglaltaknak. A továbbiakban hivatkozik a 2001. évi LXXXI. tv. (Egyezmény) és az 1992. évi LXXXIII. tv. (Avtv.) 19. § (3) bek. b) pont anyagi jogi szabályaira.
Az ítéleti indokolásból tehát az sem derül ki, hogy az elutasítás oka anyagi vagy eljárásjogi természetű, s így természetesen nem lehet egyértelmű, hogy valójában mely jogszabályhelyen alapul az ítélet.
Az elsőfokú ítélet eszerint sérti a Pp. 221. §-ban foglaltakat.
2. A kereseti kérelem eljárásjogi szempontból aggálytalan.
 - 2.1. Az ítéleti indokolás idézett része is elismeri: a keresetlevél megfelel a Pp. 121. § (1) bek. e) pontjában írottaknak.
Ha azonban a keresetlevél sértene a Pp. 121. § (1) bek. e) pontjában írottakat, úgy a bíróságnak – az eljárás lefolytatása és ítélethozatal helyett – a Pp. 130. § i) pontja, ill. 157. § a) pontja alapján kellett volna eljárnia.
 - 2.2. Az Egyezmény és az Avtv. természetesen tartalmazhat lex specialis eljárásjogi normát a Pp. lex generalis jellegű szabályozásához képest.
Ha azonban az eljáró bíróság azt észleli, hogy a keresetlevél a Pp. 121. § (1) bek. e) pontjához képest lex specialis eljárásjogi normába ütközik, úgy: (i) nem mondhatja ki, hogy a keresetlevél megfelel a Pp. 121. § (1) bek. e) pontjának és (ii) a Pp. 121. §, ill. 157. § szerint kell eljárnia.

Ha tehát az elsőfokú bíróság szerint a keresetlevél nem ütközik a Pp. 121. § (1) bek. e) pontjába, úgy feltételeznünk kell, hogy ebből az aspektusból nem sérti az Egyezmény és az Avtv. eljárásjogi szabályait sem.

2.3 Nem világos a Pp. 166. §-ra – és egyáltalán a bizonyítási szabályokra – való hivatkozás és az elutasítás közötti logikai kapcsolat (indokolás: 5. oldal). Néhány megjegyzést tennénk azonban az ott szereplő kitételekkel kapcsolatban.

- (i) Szeretnénk rámutatni arra, hogy alperes (beavatkozó) még annak a bizonyítási kötelezettségének sem tett eleget, ami az egyébként kért iratok becsatolása nélkül is lehetséges lett volna, nevezetesen: még az utolsó tárgyalási napon és a felperesi kérdésekre sem adta meg érdemi indokát a 8. sz. beadványban szereplő minősítéseknek. Nem indokolta meg például, hogy mely dokumentumok és mennyiben minősülnek know-how-nak stb.
- (ii) Egyes dokumentumokról a 8. sz. beadványból is megállapítható: fogalmilag kizárt, hogy üzleti titoknak, know-how-nak, szerzői művek minősüljenek (pl. mérési eredmények). Ezek vonatkozásában a bíróságnak az Avtv. 20. § (4) bek. szerint kellett volna eljárnia.
- (iii) Az indokolás 5. oldala harmadik bekezdés utolsó mondatában érzékeltetett jogszabályi ellentmondás önmagában nem teremt alapot a kereset elutasítására. Az eljáró bíróság tehát önkényesen, törvénytől járt el, amikor tételes jogszabályi alap hiányában, pusztán az általa észlelt „justizmord” eljárásjogi helyzet miatt utasította el a keresetlevelet.
- (iv) Ha az eljáró bíróság azt észleli, hogy az alkalmazásra váró jogszabályok alkotmányos alapjogot, alkotmányos érdekeket sértenek, úgy az 1989. évi XXXII. tv. 38. (1) bek.-t veheti igénybe, de a normakollízió önmagában nem eshet felperes terhére.

3. A kereseti kérelem anyagi jogi szempontból is aggálytalan.

3.1 Jelen eljárásra az Avtv. 20-21. § speciális szabályokat állapít meg.

Az Avtv. 20. § (2) bek. értelmében az adatkezelő a kérelem megtagadásáról annak indokával együtt köteles értesíteni a kérelmezőt.

Az Avtv. 21. § (1) bek. szerint, ha a közérdekű adatra vonatkozó kérést nem teljesítik, a kérelmező bírósághoz fordulhat, s a pert az ellen a szerv ellen kell megindítani, amely a kért közlést megtagadta (21. § (3) bek.).

Az Avtv. 21. § (2) bek. értelmében, a megtagadás jogszerűségét és megalapozottságát az adatkezelő szerv köteles bizonyítani.

Jelen per tárgya tehát: az alperesi megtagadás – 20. § (2) bek. szerinti – indokainak megalapozottsága és jogszerűsége.

Az elsőfokú ítélet ehhez képest a megtagadásban közölt indokokkal érdemben nem foglalkozik – igaz, azok megalapozottságát és jogszerűségét alperes nem is bizonyította.

Alperes a kérelem határozottságát sem a perindítást megelőzően, sem azt követően nem vitatta. Sőt, pontosan a kért iratanyag ismeretében fogalmazta meg a keresetlevélben vitatott indokait.

Az elsőfokú ítélet olyan indokra hivatkozva utasítja el tehát a keresetet, amely indok az alperesi megtagadás indokolásában nem szerepelt.

Az elsőfokú bíróság eljárása a fentiek miatt sérti a Pp. 213. § (1) bek.-ben és a 215. §-ban írottakat.

3.2 Az ítéleti indokolás az Egyezmény 4. cikk 3. pont b) alpontjára is hivatkozik. Túl azon, hogy a megtagadás nem az ott megfogalmazottakon alapul, a hivatkozás egyébként is alaptalan.

Az Egyezmény 4. cikk 3. pont b) alpont szerint a kérés elutasítható, amennyiben: „a kérés egyértelműen ésszerűtlen, vagy túlságosan általános módon fogalmazták meg”. A szabály harmonizál a Pp. 121. § (1) bek. e) pontjával.

A perbelihez hasonló kérelem akkor nevezhető „túlságosan általánosnak”, ha nem állapítható meg belőle: (i) mely adatkezelő, (ii) mely eljárásával összefüggésben, (iii) melyik iratát kéri. Felperes ehhez képest pontosan meghatározta, hogy az (i) alperes, melyik (ii) ügyfelének, milyen (iii) tárgyban lefolytatott eljárása, (iv) melyik ügyiratát kéri megismerni. Utóbbi ügyirat a kérelem, amelynek teljességét éppen a hivatkozott 1996. évi CXVI. tv. és 108/1997. (VI. 25.) Korm. r. határozza meg. A felperesi kérelem az eljárást megindító kérelem teljességére vonatkozott.

Az indokolás 4. oldala utolsó bekezdésében fogalmazza meg a „kellő szakmaiság” követelményét. Ennek az elvárásnak, elutasítási oknak semmiféle jogszabályi alapja nincsen.

Megjegyezni kívánjuk, hogy a „kellő szakmaiság” megkövetelésével az eljáró bíróság olyan tudást vár el a kérelmezőtől, amelyet éppen a kért iratok meismeréséből nyerhetne.

3.3 Az Avtv. 20. § nem tartalmaz a kérelem pontosságára vonatkozó, a Pp. 121. § (1) bek. e) pontjához képest lex specialis normát. Utalunk azonban az Avtv. 20. § (4)-(5) bek.-ben írottakra.

Megjegyezni kívánjuk, hogy az Avtv. jogpolitikai céljával, rendeltetésével is ellentétes lenne bármilyen, a kérelem tartalmára vonatkozó többlet-követelmény állítása. A közérdekű adatok megismerése iránt bárki előterjeszthet kérelmet. Az adatkezelés célja gyakran éppen az, hogy a kérelmező megismerhesse a kért irat strukturáját, egyes részleteit. Egy olyan elvárás, amely a kérelmezőtől a megismerni kért irat bizonyos fokú ismeretét követeli meg, a közérdekű adatok nyilvánossága jogintézményét teljesen kiüresítene.

3.4 Az ítéleti indokolás végezetül az 5. oldalon nem teljesen tisztázott összefüggésben és jogszabályi hivatkozás nélkül említ nemzetbiztonsági érdeket.

Túl azon, hogy a megtagadás indokai között ez a hivatkozás sem szerepel, az alábbiakra szeretnénk rámutatni.

Az Avtv. 19. § (3) bek. valóban említi a nemzetbiztonsági érdeket, mint nyilvánosság alól kivételt biztosító szempontot.

Az Avtv. 19. § (3) bek. értelmében azonban, vagy

(i) a törvényben előírt minősítési eljárást követően állam-, ill. szolgálati titokká kell minősíteni az adatot, vagy

(ii) más törvénynek kell kifejezetten rendelkeznie arról, hogy a kérdéses adatfajta nemzetbiztonsági érdekből mentesül a nyilvánosság alól.

A perben nem merült fel, hogy a kért adatok állam- vagy szolgálati titoknak minősüljenek. Az ítéleti indokolás ugyanakkor más törvényre sem hivatkozik, amely nemzetbiztonsági érdekből korlátozná az iratok nyilvánosságát. Az eljáró bíróság mindenesetre nem veheti át sem a titokgazda, sem a törvényalkotó szerepét.

Budapest, 2006. január 3.

Tisztelettel:

Energie Klub

SCHIFFER ÉS TÁRSAI ÜGYVÉRSÉG
1027 Budapest, Városház utca 10. sz. ép.
Tel.: 21-49-41-10/11-12
fax: 21-49-41-10
Dr. Schiffer Andor
2006